

Így az 1–14. ábrából levont megállapítások bármilyen – az adott intervallumba tartozó – főtekerestávolság esetén is igazak. Következésképpen lehetőség van az elárastott és érintetlen zónák vezetőképességét meghatározó stabil indukciós tekercsrendszerek létrehozására.

- Az *I.* variánsba tartozó megoldások gyakorlati felhasználásának jelenleg határt szabnak (vagy éppen kizárják) a technikai és technológiai adottságok korlátai.
- A *II.* variánsba tartozó megoldások vagy egészen gyengén fókuszált tekercsrendszert biztosítanak, vagy stabilitási problémák miatt gyakorlati realizálásukkal nem célszerű foglalkozni.
- A belső és külső fókuszálók főtekerésektől való távolságának függvényében lehetőség van a *III.* és *IV.* variánsokban a legcélszerűbb fókuszálási viszonyok kiválasztására úgy, hogy a „*C*” értékek a legstabilabb tekercsrendszert adják.

4. A vizsgálatok szerint legcélszerűbb variánsnak a *III.*-t tartjuk.

V. Végkövetkeztetés

Az alacsony-frekvenciás indukciós karottázs módszertana területén végzett elemző, rendszerező munkából a stabil tekercsrendszerek tervezésének általános és konkrét megoldását hivatott vázlatosan bemutatni ez a tanulmány. Alapkövetelményként tartottuk szem előtt a stabilitást, ami nélkül nincs és nem lehet jó indukciós szondát csinálni. Az alacsony frekvenciás indukciós karotázsban azonban különösen fontos a gyakorlati szempontból legstabilabb tartományba eső igen nagyszámú megoldások további vizsgálata a vertikális és radiális karakterisztikák elemzése útján. A mind kevesebb lehetséges jó megoldásokból a legcélszerűbbet a homogén közegben való viselkedésük szerint választjuk ki. Az említett vizsgálati ciklus ad feleletet a módszertanilag legalkalmasabb – vagy éppen kompromisszumos – megoldásra. Legközelebb ezekről számolunk be.

IRODALOM

- [1] *M. I. Plusznyin: Az indukciós karotázs, Nyedra, Moszkva, 1968.*
[2] *Simonyi Károly: Villamosságtan. Akadémiai kiadó, Budapest, 1962.*

Könyvszemle

Annual Report, Geophysical Observatory, Tihany, az 1973. és 1974. évre. Az Eötvös Loránd Geofizikai Intézet litografált kiadványa. Főszerkesztő: Müller Pál, szerkesztő: Szabó Zoltán, technikai szerkesztő: Nagy Magdolna. Budapest, 1975., 109 (1973), illetve 95 (1974) oldal. Angol nyelven.

A kötetek a Tihany-i obszervatóriumban végzett mágneses- és whistler-mérések adatait tartalmazzák. Az 1974-es évfolyam ezenfelül – a Tihanyban végzett mágneses észlelés huszadik évfordulója alkalmából – évi közepes értékeket is megad az 1955–1974-ig terjedő húsz éves időközre.

T. G.